

خبر

در حاشیه رونمایی در کن اعلام شد

فیلم تارانتینو احتمالاً طولانی‌تر می‌شود

در حالی که تارانتینو اعلام کرد ممکن است تدوین فیلمش را عوض و آن را طولانی‌تر کند، این فیلم اولین جایزه خود را برای حیوان بازیگرش دریافت کرد.

به گزارش مهر به نقل از ایندی وایر، تارانتینو اعلام کرد احتمالش زیاد است که بخواهد تدوین فیلم «روزی روزگاری در هالیوود» را مجدداً انجام دهد و به زمان فیلم اضافه کند. تارانتینو با فرد راسکین تدوینگر فیلم خیلی سخت کار کردند تا بتوانند «روزی روزگاری در هالیوود» را نه‌تنها به موقع به جشنواره فیلم کن امسال برسانند بلکه آن را در روزهای تقریباً آغازین جشنواره و درست در روزی که فیلم «داستان عامه پسند» ۲۵ سال پیش اکران شد، به نمایش درآورند.

تارانتینو گفته بود اگر فیلم کاملاً آماده نباشد آن را در کن نمایش نمی‌دهد و به همین دلیل نام فیلم در فهرست فیلم‌های حاضر در جشنواره در کنفرانس خبری رسمی اعلام نشده بود. وی به محض اینکه اطمینان یافت می‌تواند فیلم را آماده کند به جشنواره خبر داد و فیلم او نیز در میان فیلم‌های حاضر جای گرفت. در نهایت این فیلم در جشنواره کن در ۲ ساعت و ۳۹ دقیقه نمایش داده شد.

حالا تارانتینو گفته حاضر است فیلمش را طولانی‌تر کند. راسکین فیلم را ابتدا در ۴ ساعت و ۲۰ دقیقه تدوین کرده بود. وی در این باره گفت: خیلی غیرمعمول نیست که فیلمی در این مدت ساخته شود. من از آنها خواسته بودم هر چه فیلم گرفته بودند را به من بدهند. اما سرانجام نظر راسکین و تارانتینو این شد که فیلم در حدود ۲ ساعت و ۴۵ دقیقه تدوین شود و حالا این کارگردان می‌گوید احتمالش هست یک دور دیگر به عقب برگردد و مطمئن شود که چیزی از دست نرفته باشد.

نظر تهیه‌کنندگان نیز این است که فیلم مال تارانتینو است و او می‌تواند هر کاری می‌خواهد بکند و همه چیز در دست‌های پرتوان اوست. گفته شده هر کسی صحنه‌هایی دارد که حذف شده از جمله بازی لئوناردو دی کاپریو در «قرار بزرگ» که در آن دمن لوپیس در نقش استیو مک‌کوین ظاهر می‌شود و بازی آل پاچینو در نقش کارگرزاری که از وسترن اسپاگتی حمایت می‌کند و تنها صحنه بازی آل پاچینو بود.

در نهایت فیلم بر دالتون و دوست وفادارش بدلکاری به نام کلیف بوث متمرکز است که دی کاپریو و برد پیت نقش این شخصیت را ایفا کرده‌اند و آنها همسایه بغلی خانه شارون تیت و همسرش رومن پولانسکی کارگردان درجه یک سازنده «بچه زرمزی» هستند.

در همین حال جشنواره فیلم کن که هر سال به یکی از حیوانات حاضر در فیلم‌ها نیز جایزه می‌دهد این جایزه را به سگ بزرگ فیلم کوئنتین تارانتینو اهدا کرد. برندی اسم سگی است که در این فیلم به عنوان حیوان خانگی شخصیت برد پیت بازی کرده است. گفته شده این سگ در سکانس آخر نقش خیلی باارزاهای داشته است. این جایزه که با عنوان «پالم داگ» شناخته می‌شود، اولین بار سال ۲۰۰۱ در کن اهدا شد.

رضا یزدانی، خواننده، آهنگساز و بازیگر، یکی از بازیگران سریال «از یادها رفته» به کارگردانی بهرام بهرامیان است. یزدانی که پیش از این در فیلم‌های سینمایی «تیک‌آف»، «خوک» و «سوفی و دیوانه» به ایفای نقش پرداخته، در اولین تجربه جدی بازیگری در تلویزیون، عهده‌دار شخصیت مهرداد در سریال ویژه ماه رمضان شبکه یک سیما بوده که هر شب ساعت ۲۲:۱۵ روی آنتن می‌رود. به بهانه بازی در این سریال ایلنا با رضا یزدانی گفت‌وگویی انجام داد که در ادامه آمده است.

● با توجه به فعالیت در حوزه‌های مختلفی همچون آهنگسازی، خوانندگی و بازیگری، مردم شما را بیشتر با آثاری که در عرصه موسیقی خواندید می‌شناختند اما حال با بازی در مجموعه از یادها رفته به نوعی خودتان را در قامت یک بازیگر نیز مطرح کردید. اگر در موقعیتی قرار گیرید که بین بازیگری و خواندن تنها بتوانید یکی را برگزینید، انتخاب شما کدام است؟

◀ برای من خوانندگی در درجه اول است. خوانندگی شغل اصلی، عشق و زندگی من بوده و سال‌ها با آن زندگی کردم و تا به حال ۱۱ آلبوم موسیقی و دو آلبوم تصویری را در این حوزه منتشر کرده‌ام. درباره مقوله تصویر نیز باید بگویم که من در دوران نوجوانی یک فیلم‌بین حرفه‌ای بودم و در حوزه سینما همه سبک فیلمی را دیدم. ولی بازیگری برای شخص من از فیلم تیک‌آف جدی شد و حس کردم که می‌خواهم به صورت جدی بازی کنم. دلیل این موضوع نیز این بود که نقش من در این فیلم اصطلاحاً درآمده بود. چراکه چند کارگردان و هنرپیشه مطرح سینما بعد از دیدن فیلم به من زنگ زدند و از نقش خیلی تعریف کردند. آنجا بود که احساس کردم شاید بتوانم خیلی جدی‌تر این کار را ادامه دهم. بعد از آن پیشنهاد این سریال از طرف بهرام بهرامیان شد و من هم دیدم که مهرداد نقش خیلی خوبی بوده و از پس آن برمی‌آیم. به نوعی شخصیت مهرداد به روحیات خود هم خیلی نزدیک بود. در واقع مهرداد یک آدم کاریزماتیک است که هر اتفاقی پیش بیاید به خواسته‌هایش می‌رسد؛ من هم به همین صورت هستم و اگر چیزی را بخواهم باید آن را به دست بیاورم. به عنوان مثال می‌خواهم آلبوم تصویری بدهم به دنبال آن رفته و این کار را انجام می‌دهم، می‌خواهم در سینما کار کنم می‌روم این کار را انجام می‌دهم. در نهایت هر چه که هدفم باشد به سمت آن رفته تا آن را به دست بیاورم.

نقش مهرداد هم همین است؛ حال در بستر تاریخ به شکل دیگری اتفاق می‌افتد. تنها نگرانی که در این پروژه داشتم، بحث زمان سریال بود. چراکه در سینما ۳۰، ۴۰ روز می‌روید و کارتان تمام می‌شود ولی سریال داستانش فرق می‌کند و با توجه به مشغله کاری که من داشتم، هماهنگی تایم برای آن خیلی کار سختی بود. ولی به هر حال قبول کردم و الان از این موضوع راضی هستم. چراکه بازخوردها از این نقش خیلی خوب بوده و مردم مهرداد را خیلی دوست داشتند. از چند روز قبل که مهرداد در سریال نیست، مردم خیلی ناراحتند و منتظرند که مهرداد به سریال برگردد. آنها هنوز باور نکردند مهرداد مرده و دوست دارند این نقش

جایزه اصلی نوعی نگاه‌کن به برزیل رسید

فیلم «زندگی ناپیدی یوردی گاسمائو» از برزیل موفق به کسب جایزه اصلی بخش نوعی نگاه هفتادومین جشنواره فیلم کن شد. به گزارش ایسنا، هیئت داوران بخش نوعی نگاه جشنواره کن ۲۰۱۹ به ریاست نادین لیبکی سینماگر لبنانی برندگان این بخش از این رویداد سینمایی را در حالی اعلام کردند که «کریم عینوز» کارگردان و فیلمنامه نویس برزیلی با فیلم زندگی ناپیدی یوردی گاسمائو جایزه اصلی را به خانه برد و فیلم اسپانیایی «آزادی» به کارگردانی «البرت سرا» جایزه ویژه هیئت داوران این بخش را دریافت کرد.

در گفت‌وگو با رضا یزدانی مطرح شد

جایگاه یک هنرمند را مردم مشخص می‌کنند

رضا یزدانی با بیان اینکه جایگاه یک هنرمند را مردم مشخص می‌کنند، گفت: شخصیت مهرداد به روحیات خودم خیلی نزدیک بود و نقش ویژه‌ای به شمار می‌آمد. به طوری که بعد از گرم و پوشیدن لباس کاراکتر وقتی در آینه به خودم نگاه می‌کردم، کاملاً از رضا یزدانی جدا می‌شدم.

اینکه هنرمند کجا باشد و چه کار کند بسته به نظر مردم است

هنرپیشه حرفه‌ای نیستم و قطعاً کار من هم ایراداتی دارد.

● شخصیت مهرداد که در این سریال به ایفای نقش آن مشغول بودید؛ یک شخصیت عاشق‌پیشه بوده که حاضر است هر کاری انجام دهد تا عشق خود را به دست بیاورد. چه اتفاقی می‌افتد که مهرداد تصمیم می‌گیرد به مبارزه با فرد خطرناکی برود و حتی در رینگ بوکس با او مبارزه نکند تا به این صورت در رینگ بمیرد؟ **◀** این کار نویسنده بوده و ایشان قصه را به این صورت پردازش کرده است. ولی اگر من بودم به این صورت تماشام نمی‌کردم. در دو پست آخری که در صفحه شخصی خود گذاشتم، بالای پنج هزار کامنت نوشته شده که از این میزان چهار هزار افرادی هستند که می‌گویند با مردن مهرداد دیگر سریال را نمی‌بینیم. این سوال را باید از نویسنده پرسید که چرا به این شکل نوشته و به فکر مخاطب سریالش نبوده است. من نمی‌توانستم داستان را تغییر بدهم و به نظرم این ایراد داستان است. حتی اگر قرار بود این اتفاق بیفتد، اگر سریال ۲۵ قسمت است باید در قسمت ۲۲ این چنین می‌شد؛ نه در قسمت ۱۳. البته این نظر شخصی من بوده ولی به هر حال این پروژه یک پروژه بیگ‌پرداکشن بوده و من جزء کوچکی از آن به شمار می‌آیم.

● حال که به صورت جدی‌تر به عرصه بازیگری وارد شده‌اید از این به بعد در ایفای نقش‌های مختلف چقدر تیپ و شخصیت بودن کاراکترها و تجربه دنیا‌های متفاوت‌تر بازیگری برایتان اهمیت دارد؟ آیا می‌توان در آینده این انتظار را داشت که رضا یزدانی را در نقش‌هایی که خیلی هم ظاهر شبکی ندارند ببینیم؟

◀ وقتی شما چنین نقشی را بازی می‌کنید؛ قطعاً ادامه راه برایتان خیلی مهم می‌شود. به نوعی خیلی باید مواظب باشید که دست از پا خطا نکنید و انشالله که من هم بتوانم از خودم مراقبت کنم. به نوعی در قبول پیشنهاد‌های مختلف بازیگری باید کلیت ماجرا را دید که کست می‌افتد که کارگردانش چه کسانی هستند؛ چه داستانی دارد و نقشی که به شما پیشنهاد شده از چه ویژگی‌هایی برخوردار است. بر این اساس می‌توان برای قبول پیشنهاد‌های مختلف تصمیم‌گیری کرد.

● گاهی اوقات پیش می‌آید که ما وقتی بازی یک بازیگر را می‌بینیم باور نمی‌کنیم که در حال بازی کردن بوده و می‌گوییم که خود شخصیت درون فیلم است. در ایفای نقش‌هایی که تا حالا بازی کردید؛ خودتان به شخصه چقدر برای قبول پیشنهاد‌های مختلف تصمیم‌گیری کرد. گاهی اوقات پیش می‌آید که ما وقتی بازی یک بازیگر را می‌بینیم باور نمی‌کنیم که در حال بازی کردن بوده و می‌گوییم که خود شخصیت درون فیلم و سریال شده‌اید؟ **◀** در فیلم تیک‌آف کاملاً این حس را داشتم. به خاطر اینکه سه هفته قبل از اینکه فیلمبرداری شروع شود، در کافه‌ها و قهوه‌خانه‌های بوشهر می‌نشستم و به زبان مردم بومی گوش می‌کردم و با آنها دیالوگ برقرار می‌کردم تا بتوانم لهجه را یاد بگیرم. به نوعی از یک جایی به بعد کاملاً غرق نقش شده بودم و این اتفاق افتاد. در نقش مهرداد نیز به همین صورت بود؛ فکر می‌کنم چیز زیادی از فیلم‌برداری نگذشته بود که من وقتی گرم می‌شدم و کت و شلوار، کراوات و کلاه شخصیت مهرداد سرم می‌گذاشتم، قشنگ احساس می‌کردم، یک فرد دیگر هستم و کاملاً از رضا یزدانی جدا شدم. مخصوصاً وقتی با گذاشتن کلاه شخصیت، در آینه به خودم نگاه می‌کردم، واقعا مهرداری را می‌دیدم که شخصیتی جدا از رضا یزدانی بود.

فیلم «آفتابی که هرگز غروب نمی‌کند» به کارگردانی اولویه لاکسه محسوب مشترک فرانسه، لوکزامبورگ و اسپانیا جایزه هیئت داوران را به خود اختصاص داد.

«کانتیمیر بالاکوف» سینماگر جهان روسی نیز برای ساخت فیلم «بابونه» جایزه بهترین کارگردانی نوعی نگاه کن را دریافت کرد و هیئت داوران از فیلم «ژاندارک» به کارگردانی «برونو دومن» از فرانسه به صورت ویژه تقدیر کردند.

همچنین «چپارا ماستروانی» برای بازی در فیلم ایتالیایی «در یک شب جادویی» جایزه بهترین بازیگر این جشنواره را به خود اختصاص داد.

آیا تیتراژها، منجی سریال‌های مادر رمضان می‌شوند؟

آنتن ببرند. اثری که تیتراژ پاپیانی‌اش هم توانست به همان اندازه نجیب، زیبا و مطلوب باشد. این اولین تجربه مرتضی اسکندری در تیتراژخوانی تلویزیونی نبود و قبلاً برای پایان مجموعه «اغما» هم خوانده بود، اما با اینکه تیتراژ‌هایش موفق و محبوب بودند، اما کم‌کم از یادها رفت و کمتر صدایش در تلویزیون شنیده شد. تلویزیون اسمال با دست پر به استقبال ماه رمضان رفته و سه مجموعه جدید برای این ایام در نظر گرفته است و مثل قبل، از تیتراژ و تأثیر آن غافل نبوده است. مجموعه «برادرجان» که طبق نظرسنجی صدا و سیما بیشترین مخاطب و میزان رضایت مردم را به خود اختصاص داده، تیتراژی با یک گروه حرفه‌ای دارد. سالار عقیلی که یکی از خوانندگان موسیقی سنتی است و توانایی صدایش هم بر کسی پوشیده نیست، این قطعه را با آهنگسازی فرید سعادت‌مند خوانده است. شعر این اثر هم از حسین غیانی شاعر جوان معاصر است. تیتراژ سریال شبکه دوم سیما با عنوان «دلدار» توسط خواننده محسن چاووشی خوانده شده است و حجت اشرف‌زاده برای مجموعه «از یادها رفته» شبکه اول، قطعه‌ای عاشقانه و متناسب با موضوع سریال خوانده که برای آن از شعر استاد محمدرضا شفیعی‌دکنکی بهره برده است.

حالا باید صبر کرد و دید آیا تیتراژ مجموعه‌های تولید شده ماه رمضان اسمال، منجی سریال‌ها خواهند شد و خودشان هم در حافظه مخاطبان تلویزیون ماندگار می‌شوند؟

هنر

خبر

مجید قاری‌زاده:

این تاخت‌وتازها به ضرر سینما است

یک فیلمساز در ارزیابی‌اش از شرایط اکران فیلم‌ها در ایام ماه مبارک رمضان بیان کرد: من طعم شکست را تجربه کردم و متوجه شدم انگار هیچ نظارتی در سینمای ما وجود ندارد، نکته اینجاست که روند این فیلم‌سوزی‌ها سال‌هاست آرام آرام شروع شده و الان در یک شیب تند قرار گرفته است.

مجید قاری‌زاده در گفت‌وگو با ایسنا گفت: سال‌ها پیش به مسئول وقت سازمان سینمایی گفتم تعداد زیادی فیلم تولید می‌کنیم و در جشنواره به نمایش می‌گذاریم اما آیا همه این فیلم‌ها رنگ پرده می‌بینند و اکران عمومی می‌شوند؟ من طعم زمین خوردن و شکست را می‌دانم به همین دلیل حال فیلمسازانی که اثرشان الان روی پرده است را به خوبی می‌دانم. بی‌عدالتی از جایی آغاز می‌شود که تهیه‌کننده، پخش‌کننده و سالن‌دار یک نفر باشند. بی‌قانونی‌های بسیاری در این مسیر رخ می‌دهد و این اختلاف به وجود آمده به نفع عده‌ای است و برای همین دوست ندانند برطرف شود. مسئولان سازمان سینمایی برای حل این مشکل باید از بدنه سینما پرس‌وجو کنند نه اینکه فقط به بازخوردهایی که شوراها و مشاوران‌شان که گاهی خود علت به وجود آمدن این شرایط شده‌اند بسنده کنند.

این فیلمساز با اشاره به اینکه تا دهه هفتاد جدول اکران سالانه وجود داشته و زمان روی پرده رفتن هر یک از آثار سینمایی تا پایان سال مشخص بوده، عنوان کرد: من چندین فیلم به همین صورت روی پرده رفت اما این شیوه به مرور حذف شد با این حال قرار نبود اتفاقی که الان افتاده است هم رخ بدهد. من در زمان مرحوم سیف‌الله داد در شورا بودم، آن زمان همه اهالی سینما سر جای خودشان بودند و یک تهیه‌کننده هم‌زمان سالن‌دار و پخش‌کننده نبود تا کلیه برگ‌های برنده در دستش باشد. در واقع هر ساله زمانی که جشنواره به پایان می‌رسید جدولی تدوین می‌شد که برنامه نمایش فیلم‌ها از عید تا پایان اسفند را برنامهریزی می‌کرد. در آن زمان هم می‌گفتند عدالت برقرار نمی‌شود اما نسبتاً بخش خصوصی راضی‌تر بود. با این حال ما نباید دوباره همان کارها را انجام دهیم بلکه باید از آن به عنوان یک تجربه استفاده کنیم. در شرایط فعلی به نظر می‌آید آرام آرام تهیه‌کننده‌های بخش خصوصی از بین رفته‌اند من نمی‌گویم دوباره برگردند بلکه باید برای مهارکردنشان قانونی به وجود بیاید. به طور مثال فیلم‌هایی که پروانه نمایش می‌گیرند باید نوبت اکرانشان رعایت شود و یا اینکه آماری تدوین شود تا مشخص کند پخش‌کننده‌ها چگونه با سالن‌داری‌شان به سینمای ایران ضربه می‌زنند همانطور که پیش از انقلاب با وجود فیلم‌های وارداتی دیگر همین اتفاق در حال وقوع است.

مجید قاری‌زاده در پایان صحبت‌های خود گفت: ما سال‌هایی را پشت سر گذاشتیم که در ماه رمضان فروش‌ها بالا بوده است و اگر اسمال این اتفاق نمی‌افتد، علتش این است که وقتی اکران‌های نوروز طولانی و زیاد می‌شوند و فیلم‌های زیادی هم‌زمان روی پرده می‌روند تماشاچی جوان رغبتش به سینما را از دست می‌دهد. ما ذائقه تماشاچی را عوض کرده‌ایم و به سمتی رفته‌ایم که هنرمان تنها بردن چند سلبریتی به یک کشور خارجی و فیلمبرداری در آنجاست. شرایط به گونه‌ای است که انگار سینما بزرگتر ندارد. در نهایت این تاخت‌وتازها به ضرر کلیت سینما است و شرایط مطلوبی پیش‌رو نخواهد بود.